

[Bernhard Baunsgaard]

Begge disse er gået ned, men det er inflationen, der er gået mest ned.

Der er én ting, som jeg synes er meget beklagelig, nemlig at man ikke har taget hensyn til de indvendinger, der er kommet fra banker og sparekasser.

Jeg kan minde om, at det også blev omtalt fra specielt venstres ordførers side, da vi havde førstebehandlingen, at det var umuligt for individuelle pensionsopparere at forstå, hvorfor deres afgift blev netop af den størrelsesorden, som den bliver. Bankerne og sparekasserne har dertil sagt, at det bliver meget vanskeligt – hvis muligt – for dem at forklare deres kunder det. Hertil kan man sige: ja men drejer det sig om mere end nogle ganske få? Ja, det drejer sig formentlig om 10 pct. af pensionsopparerne. Lad os bare se væk fra, at det er så stort et område, og spørg: er det ikke det første og mest rimelige retskrav, man kan stille til skattelovgivningen som til al anden lovgivning, at det er muligt for de mennesker, som den rammer, at forstå den? Det har den nuværende skatteminister gang på gang fremhævet, når vi taler om retssikkerhed. Jeg mener, at skatteministeren her ikke er med til at sikre, at folk forstår, hvad der sker, ikke er med til at sikre det væsentligste i retssikkerheden, når det gælder denne afgift eller beskatning.

Jeg skal føje til, at det var sent, vi fik det formuleret af bankerne, og jeg forstår meget vel, at der ikke er tid, hvis vi skal være færdige inden sommerferien. Om det så er nødvendigt at blive færdig inden sommerferien, det skal jeg naturligvis ikke starte en lang diskussion om, for jeg forstår nok, at det er en helt klar betingelse fra socialdemokratiets side. Man håber vel på, at man allerede efter sommerferien overtager regeringen, og så vil man meget gerne have dette prekære område til side.

Men jeg vil godt spørge ministeren, om han ikke er enig med mig i, at det er en rimelig ting, at borgerne forstår, hvad der sker med deres skatter og afgifter. Jeg ser, at ministeren nikker. Nu skal jeg ikke i sådan et forlig presse yderligere. Jeg kan kun sige, at jeg til efteråret vil henvende mig til ministeren og bede om sagkyndig hjælp til at sikre, at denne del af lovforslaget bliver ændret. Det vil jo ikke gå ud over provenuet, men det vil sikre, at borgerne forstår, hvad der sker. Jeg håber, at ministerens embedsmænd

til sin tid kan hjælpe med til at omforme denne del af lovforslaget.

Wilhelm (VS):

Det er klart, at de kolossale skatteprivilegier, som knytter sig til pensionsopsparinger og andre ophobninger, må der gøres noget ved. VS' eget forslag herom mener jeg er enkelt, det er forståeligt, for det består alene i, at skatteprivilegiet fjernes. Der er ikke tale om nogen overbeskatning i forhold til anden indkomst, der er heller ikke tale om beskatning med tilbagevirkende kraft, der er heller ikke tale om, at samme indkomst beskattes to gange. Der er tale om, at man opretholder den progression, der i øvrigt måtte være i indkomstskattesystemet, og der er tale om, at man respekterer de overenskomstmæssige forudsætninger, der var for indgåelse af disse kollektive opsparingsordninger.

Vi har vedkendt os, at der kan være grund til at finde andre modeller. Det skyldes især, at når det drejer sig om langsigtet opsparing, ikke mindst til sådan noget som pensionsformål, kan der være grund til at neutralisere tilfældige udsving af rente, inflation, lønudvikling osv. og lave en værdisikring af disse opsparinger, som svarer til den købekraft, man har af slutlønnen. Det er klart, at det ville bryde med nogle af de principper, jeg nævnte før, men det kunne laves, uden at der var tale om systematiske privilegier, sådan at alle, der havde disse ordninger, også havde sikkerhed for, at den pension, de til sin tid fik, udgjorde den og den bestemte procent af slutlønnen uafhængigt af, hvordan inflationen var forløbet, hvordan renten havde svinget, eller hvordan lønudviklingen havde været. Det finder vi havde været langt, langt bedre, også selv om man var gået ind på overvejelser af den art, som socialdemokratiet startede med sine realrenteideer, som der nu er lavet aftale med regeringspartierne om.

Den aftale, der er lavet, opfylder ikke dette. Lad mig bare nævne, at man sikrer ubeskattet en realrente på 3½ pct. også i perioder som lige netop nu, hvor alle mulige lønmodtagere lider realindkomstnedgange på ca. 3 pct. om året. Der er ikke nogen rimelig korrelation dér, hvis det, man tilsigter, er, at købekraften af pensionen til sin tid skal have et eller andet rimeligt forhold til slutlønnen. Det giver en vilkårlighed, som vi også har set